

Sygn. akt III CNP 24/09

POSTANOWIENIE

Dnia 29 października 2009 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Teresa Bielska-Sobkowicz

w sprawie z wniosku H.Ł.
przy uczestnictwie J.Ł.
o podział majątku wspólnego,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 29 października 2009 r.,
na skutek skargi wnioskodawczynie
o stwierdzenie niezgodności z prawem
prawomocnego postanowienia Sądu Okręgowego w K.
z dnia 1 października 2008 r., sygn. akt [...],

odrzuca skargę.

Uzasadnienie

W związku ze skargą wnioskodawczynie H.Ł. o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia od postanowienia Sądu Okręgowego w K. z dnia 1 października 2008 r. należy podnieść, co następuje.

Zgodnie z art. 424⁴ k.p.c. zdanie drugie, podstawą skargi nie mogą być zarzuty dotyczące ustalenia faktów lub oceny dowodów. Skarżąca nie powołała w podstawie skargi wprawdzie przepisów odnoszących się do ustalenia faktów lub oceny dowodów, jednak wywód mający uzasadnić tezę o niezgodności zaskarżonego orzeczenia z przepisami art. 46, 36 i 40 k.r.o., 684 k.p.c. oraz 6 k.c. oparty jest na przyjętym przez nią założeniu, że w skład majątku wspólnego nie wchodziła kwota pozostała po sprzedaży domu, ponieważ została zużyta w sposób nie naruszający zasad zwykłego zarządu majątkiem wspólnym. Oznacza to, że skarżąca w istocie kwestionuje dokonane w sprawie ustalenia faktyczne. Podstawą skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia (podobnie jak w przypadku skargi kasacyjnej) nie mogą zaś być zarzuty dotyczące ustalonego w sprawie stanu faktycznego, podnoszone pod pozorem twierdzeń o niezgodności orzeczenia ze wskazanymi przepisami prawa materialnego.

Niezależnie od tego skarga nie spełnia wymagań określonych w art. 424⁵ § 1 pkt 1, 2, 4 i 5 k.p.c. Wnioskodawczynie oznaczając orzeczenie, od którego wnosi skargę nie wskazała, czy zaskarża je w całości, czy w części (art. 424⁵ § 1 pkt 1 k.p.c.).

W skardze brak uzasadnienia jej podstaw, uzasadnienie dotyczy jedynie twierdzenia o niezgodności orzeczenia z art. 46 k.r.o. i 684 k.p.c.

Uprawdopodobnienie wyrządzenia szkody, spowodowanej przez wydanie orzeczenia, którego skarga dotyczy (art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c.) polega na przedstawieniu wyodrębnionego wywodu przekonującego, że szkoda została wyrządzona oraz określającego czas jej powstania, postać i związek przyczynowy z wydaniem orzeczenia niezgodnego z prawem (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 31 stycznia 2006 r., IV CNP 38/05, OSNC 2006, nr 7-8, poz. 141, z dnia 11 sierpnia 2005 r., III CNP 4/05, niepubl., z dnia 23 września

2005 r., III CNP 5/05, niepubl., z dnia 22 listopada 2005 r., I CNP 19/05, niepubl.). Tymczasem z twierdzeń zawartych w skardze jednoznacznie wynika, że wskazywana szkoda jeszcze nie wystąpiła. Jak wyjaśnił Sąd Najwyższy w postanowieniu z 27 października 2005 r. (V CNP 28/05, niepubl.), skarga o stwierdzenie niezgodności prawomocnego orzeczenia z prawem nie służy zapobieganiu wyrządzenia szkody, mogącej powstać wskutek wydania orzeczenia sądowego, lecz jest środkiem prawnym, który w razie jego uwzględnienia stanowi podstawę wystąpienia z powództwem przeciwko Skarbowi Państwa o naprawienie szkody wyrządzonej orzeczeniem sądowym.

Wykazanie w skardze o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia, że wzruszenie zaskarżonego orzeczenia w drodze innych środków prawnych nie było i nie jest możliwe (art. 424⁵ § 1 pkt 5 k.p.c.) polega na ujawnieniu i przedstawieniu tej okoliczności w sposób wyczerpujący i niebudzący wątpliwości oraz na dowiedzeniu jej istnienia i przekonującym uzasadnieniu. Niezbędne jest przedstawienie analizy prawnej przepisów dotyczących środków zaskarżenia, których zastosowanie - w odniesieniu do zaskarżonego orzeczenia - jest niedopuszczalne lub z innych przyczyn na pewno nie mogłoby odnieść skutku (por. postanowienie SN z dnia 27 stycznia 2006 r., III CNP 23/05, OSNC 2006/7-8/140, postanowienie SN z dnia 28 lutego 2006 r., I CNP 12/06, niepubl.). Wobec powyższego nie można uznać, aby przedstawiony w skardze wywód odnoszący się jedynie do dopuszczalności skargi kasacyjnej wypełniał wymaganie opisane w art. 424⁵ § 1 pkt 5 k.p.c.

Z tych względów, orzeczono jak w sentencji (art. 424⁸ § 1 k.p.c.).